

Одбор Агенције за борбу против корупције (у даљем тексту: Одбор Агенције) у поступку покренутом по службеној дужности против Љубише Ђорића, ради одлучивања о постојању повреде Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 67/13-УС, 108/13 - др. закон и 112/13 - др. пропис; у даљем тексту: Закон о Агенцији), решавајући по жалби Љубише Ђорића изјављеној против решења директора Агенције за борбу против корупције бр. 014-020-00-00090/2014-11 од 20.10.2014. године, на основу одредбе чл. 7. ст. 1. Закона о Агенцији, на нејавној седници Одбора Агенције одржаној дана 11.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба Љубише Ђорића изјављена против решења директора Агенције за борбу против корупције бр. 014-020-00-00090/2014-11 од 20.10.2014. године, као неоснована.

Образложење

Решењем директора Агенције за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција) бр. 014-020-00-00090/2014-11 од 20.10.2014. године, ставом I утврђује се да је Љубиша Ђорић, директор Основне школе "Свети Сава" у Пироту, поступио супротно одредбама чл. 27. Закона о Агенцији за борбу против корупције, на тај начин што је, у својству директора школе, дана 31.01.2013. године донео Одлуку бр. 02-23/1 о избору кандидата Зорице Ђорић и дана 12.02.2013. године закључио уговор о раду са својом супругом Зорицом Ђорић, која у односу на њега има својство повезаног лица у смислу чл. 2. Закона о Агенцији, на основу ког је Зорица Ђорић засновала радни однос у наведеној школи на радном месту професор разредне наставе са 100% радног времена, на неодређено време, и супротно одредби чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији на тај начин што није писмено обавестио Школски одбор Основне школе "Свети Сава" у Пироту и Агенцију о сукобу интереса који је имао због доношења наведене одлуке и закључења наведеног уговора о раду, па му се, на основу чл. 51. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, изриче мера јавног објављивања препоруке за разрешење са јавне функције директора Основне школе "Свети Сава" у Пироту. Ставом II одлучено је да ће се изрека и сажето образложење решења објавити у "Службеном гласнику Републике Србије" и "Службеном листу града Ниша". Ставом III одлучено је да трошкове објављивања решења сноси Љубиша Ђорић, о чему ће Агенција донети посебну одлуку, а према ставу IV Одлука директора Основне школе "Свети Сава" у Пироту број 02-23/1 од 31.01.2013. године је ништава.

Против овог решења Љубиша Ђорић благовремено је изјавио жалбу, у којој је, између осталог, навео да директор Агенције није уважила наводе из његовог изјашњења и одговор Школског одбора и изрекла је тежу меру од две могуће, те да сматра да постоје сви услови за изрицање блаже мере упозорења, с обзиром на то да је једно од начела кажњавања у нашем правном систему да се изриче блажа мера ако се њом може постићи сврха кажњавања. Даље у жалби наводи да је био у „правној заблуди“ што је један од разлога за искључење одговорности, а изрицање мере упозорења је санкција која би била адекватна у конкретном случају. Истиче и то да се у ожалбеном решењу наводи да непознавање закона није оправдани разлог за неиспуњење законске обавезе, али да то није законом регулисано, и да ово питање регулишу правна доктрина, пракса, наука и обичаји, те да се претпоставка да су сви закони познати јер су јавно објављени, не може се прихватити у савременом праву ако се

има у виду огроман број правних прописа који се доносе због чега се у свим савременим правима ова претпоставка у све већој мери релативизује тако да се правној заблуди ипак признаје значај. У жалби такође истиче и то да је други елемент искључења кривице у његовом случају постојање несвесног нехата јер није имао вољу да крши закон нити свест о томе. Сматра да је због постојања правне заблуде и нехата законодавац предвидео меру упозорења у Закону о Агенцији. У жалби даље наводи и да сматра да би, да је и пријавио сукоб интереса, одговор био да је директор надлежан за избор кандидата по конкурс јер не постоји ниједно друго лице у школи, које би уместо директора донело одлуку као и то да је образложење ожалбеног решења нејасно и противуречно јер у образложењу није наведено да ли се мисли на усмено или писмено обавештење јер су у конкретном случају чланови школског одбора били усмено упознати. Наводи и да поступак поводом тога да ли је као функционер морао бити изузет није вођен, а и да је вођен, могла је бити донета и другачија одлука на основу чл. 32. ст. 6. Закона о Агенцији. Предлаже да Одбор Агенције уважи наводе жалбе, поништи или измени решење директора Агенције или врати директору на поновно одлучивање.

Жалба није основана.

Одбор Агенције је нашао да је првостепени орган без повреде поступка правилно утврдио правно релевантне чињенице на које је правилно применио материјално право.

Ово стога што је у поступку као неспорно утврђено да је Љубиша Ђорић, у својству директора Основне школе „Свети Сава“ у Пироту, дана 31.01.2013. године донео одлуку бр. 02-23/1 о избору кандидата Зорице Ђорић за професора разредне наставе и дана 12.02.2013. године закључио са њом уговор о раду на основу којег је засновала радни однос на радном месту професор разредне наставе са 100% радног времена, на неодређено време, почев од 17.01.2013. године. Увидом у списе предмета утврђено је да је на конкурс за избор наставника-професора разредне наставе у наведеној школи учествовало осам кандидата.

Одредбама чл. 27. Закона о Агенцији, прописано је да је функционер дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном, да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса и да не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице.

У смислу одредбе чл. 2. Закона о Агенцији, приватни интерес је било каква корист или погодност за функционера или повезано лице (алинеја 5), а сукоб интереса је ситуација у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције односно службене дужности, на начин који угрожава јавни интерес (алинеја 6). Одредбом чл. 2. алинеја 4. Закона о Агенцији прописано је да је повезано лице, поред осталих, супружник функционера.

Одредбом чл. 32. ст. 1. истог закона прописана је обавеза функционера да приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од осам дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који он или са њим повезано лице има.

Према одредби чл. 62. ст. 3. тач. 17. Закона о основама система образовања и васпитања ("Службени гласник РС", бр. 72/09, 55/13), директор установе одлучује о правима, обавезама и одговорностима запослених.

Имајући у виду наведено, правилно је првостепени орган оценио да између директора ОШ "Свети Сава" у Пироту и запосленог у истој школи, који је, при том, у односу на директора повезано лице по основу чињенице брака, постоји однос зависности, због чега је именовани доношењем одлуке о избору своје супруге за професора разредне наставе и закључењем уговора о раду са својом супругом довео себе у ситуацију сукоба интереса. На тај начин је, као јавни функционер, јавни интерес подредио приватном и јавну функцију искористио за стицање погодности за повезано лице, чиме је истовремено угрозио и

поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, што је у супротности са одредбама чл. 27. Закона о Агенцији. Именовани је, као функционер, пре свега, био дужан да избегне сукоб интереса, а када је већ донео одлуку о избору своје жене за пријем у радни однос у овој школи и закључио уговор о раду којим је његова жена засновала радни однос у овој школи, био је дужан да о сукобу интереса који је имао у конкретной ситуацији писмено обавести Школски одбор и Агенцију, што није учинио, а што је утврђено увидом у допис председника Школског одбора бр. 02-198 од 30.09.2014. године и провером службене евиденције Агенције. На тај начин именовани је повредио и одредбу чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији.

Приликом доношења одлуке Одбор Агенције ценио је жалбене наводе који се односе на то да постоје услови за изрицање блаже мере упозорења, да је жалилац био у правној заблуди и да постојање нехата искључује његову кривицу јер није имао вољу нити свест да крши закон, али је нашао да су исти неосновани. Поступак и одлучивање о повреди закона у конкретном случају уређен је Законом о Агенцији (ст. 1), којим су прописане и мере које се изричу функционеру због повреде овог закона (чл. 51). Жалилац као јавни функционер подлеже одредбама Закона о Агенцији којим су прописане обавезе функционера, између осталог, и да је дужан да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције (чл. 27. закона). Обављање јавне функције подразумева висок ниво правне одговорности, а поштовање закона представља минимум етичког понашања које се од јавног функционера очекује. Имајући у виду појачану одговорност жалиоца као јавног функционера, као и чињенице да се Закон о Агенцији примењује од 1.01.2010. године, а да се жалилац од 2011. године обавља јавну функцију, разлози именованог да је био у правној заблуди и да није имао вољу нити свест да крши закон, нису оправдани разлози за изрицање блаже мере, јер је, управо због јавне функције на којој се налази, именовани био дужан и морао је да зна које су његове обавезе као јавног функционера што је управо и прописано Законом о Агенцији. Свака чињеница која би се појавила као разлог сумње у поступање јавног функционера супротно прописаним обавезама у обављању јавне функције представља околност којом може да се наруши поверење грађана у савесно и одговорно обављање јавне функције. Чињеница да жалилац није био упознат са одредбама Закона о Агенцији током вршења јавне функције управо указује да није поступао са дужном пажњом која се од њега као јавног функционера очекује.

Одбор Агенције налази да је, имајући у виду значај јавне функције директора основне школе и његову повећану одговорност за поштовање закона, као и врсту и тежину повреде закона која неизбежно нарушава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, функционеру правилно изречена мера јавног објављивања препоруке за разрешење са јавне функције као једина одговарајућа мера у конкретном случају којом се постиже сврха примене закона.

Приликом одлучивања, Одбор Агенције ценио је жалбене наводе који се односе на то да је директор надлежан за избор кандидата по конкурс јер не постоји ниједно друго лице у школи које би уместо директора донело одлуку, али је нашао да су исти неосновани, јер је, имајући у виду ситуацију у којој се налазио, функционер морао да се изузме од предузимања било какве радње у поступку у којем је, са њим повезано лице (његова супруга), учесник. На то указују не само одредбе Закона о Агенцији већ и правила о изузећу прописана Законом о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), према којима је службено лице које решава у управним стварима или обавља поједине радње у поступку дужно да се изузме ако је са странком брачни друг (чл. 32. тач. 2). По овом закону су, између осталих, дужне да поступају и установе кад у вршењу јавних овлашћења која су им поверена законом решавају о правима, обавезама или правним интересима физичког лица, правног лица или друге странке. Према Закону о основама система образовања и васпитања, делатност образовања и васпитања обавља установа, а на оснивање и рад установе примењују се прописи о јавним службама (чл. 7. ст. 1. и 2.), а према одредби чл. 1. ст. 1. Закона о јавним службама („Сл. гласник РС“, бр. 42/91, 71/94, 79/05 - др.

закон и 83/14 - др. закон), јавном службом се у смислу овог закона, између осталих, сматрају и установе, које обављају делатности односно послове којима се обезбеђује остваривање права грађана односно задовољавање потреба грађана и организација, као и остваривање другог закона утврђеног интереса у одређеним областима.

Наводи жалбе у којима се указује да је образложење ожалбеног решења нејасно и противуречно јер није наведено да ли се мисли на усмено или писмено обавештење школског одбора о сукобу интереса су неосновани јер је и у диспозитиву и у образложењу ожалбеног решења наведено да жалилац није писмено обавестио школски одбор и Агенцију о сукобу интереса, а према закону је био дужан да писмено обавести надлежни орган и Агенцију, што није учинио.

Приликом испитивања ожалбеног решења, Одбор Агенције нашао је да је у ставу I диспозитива ожалбеног решења погрешно написан број одлуке о избору кандидата Зорице Борић тако што је уместо бр. 02-23/1 написан бр. 02-31/1, али је нашао да ова очигледна техничка омашка није од утицаја на правилност одлуке.

Одбор Агенције ценио је и све остале жалбене наводе али је нашао да исти нису од утицаја на друкчије решење ове управне ствари.

Како је првостепени орган правилно утврдио чињенично стање, при чему није учинио повреде правила поступка, и на тако утврђено чињенично стање правилно је применио материјално право, то је Одбор Агенције, применом одредбе чл. 230. ст. 1. Закона о општем управном поступку, који се сходно примењује у поступку пред Агенцијом, а како је то прописано чл. 3. ст. 4. Закона о Агенцији, одлучио као у диспозитиву овог решења.

Отправак овог решења у три примерка са свим списима доставља се првостепеном органу, с тим да у року од осам дана по пријему списа по један оверен примерак уручи странкама.

Упутство о правном средству:

Против овог решења не може се изјавити жалба, али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда у Београду у року од 30 дана од дана пријема решења.

РЕШЕНО У ОДБОРУ АГЕНЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
014 Број 020-00-0352/14-02 од 11.03.2015. године

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА
Проф. др Зоран Стојиљковић

